

prima instanță – D. Stănilă

dosarul nr. 3ra-187/16

instanța de apel – I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Ion Druță

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Bălți, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată “Tehnoenergie-Nord” cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Bălți și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 08 aprilie 2015

c o n s t a t ă

La 11 noiembrie 2013 societatea cu răspundere limitată “Tehnoenergie-Nord” (SRL “Tehnoenergie-Nord”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Bălți cu privire la anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Bălți nr. 1905 din 03 septembrie 2013.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 12 august 2013 la sediul companiei s-au prezentat pentru efectuarea controlului fiscal prin metoda verificării tematiche, inspectorul superior E. Delinschi.

Controlul fiscal s-a desfășurat în perioada 01 iunie 2013 – 31 iulie 2013.

În urma controlului fiscal menționat a fost întocmit Actul de control fiscal nr. 3-519655.

Menționează reclamantul că, în Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Bălți nr. 1905 din 03 septembrie 2013 se indică că în perioada fiscală iunie 2013, SRL “Tehnoenergie-Nord” a declarat procurări de mărfuri efectuate în baza contractului 19/06/13 din 19 iunie 2013 de la SRL “Freddy Fish” și în baza facturilor fiscale: BV1071172; BV 1071173; BV 1071174; BV 1071175, iar suma TVA aferentă acestor tranzacții de 263843 lei, a fost inclusă în declarația TVA pentru luna iunie 2013.

În acest sens, dat fiind faptul că SRL “Freddy Fish” a fost anulat ca plătitor de TVA prin decizia 336 din 10 iulie 2013, s-a constatat că agentul economic a prezentat Declarația privind TVA pentru iunie 2013, întocmită eronat.

Drept consecință SRL “Tehnoenergie-Nord” a fost obligat să restituie suma TVA trecută în cont în mărime de 263843 lei, să achite majorarea de întârziere în sumă de 2375 lei precum și amenda în mărime de 80153 lei .

Indică reclamantul că consideră decizia nr.1905 din 03 septembrie 2013 ca fiind eronată, nefondată, rezultată din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației în vigoare și a probelor puse la baza emiterii actului administrativ, întrucât facturile fiscale: BV1071172; BV 1071173; BV 1071174; BV 1071175 au fost eliberate SRL “Freddy Fish”, cu dreptul de a fi puse în circulație; aceste facturi nu au fost anulate/abrogate, prin urmare urmează a fi considerate valabile.

Or, tranzacțiile în baza acestor facturi au avut loc în iunie 2013, iar suma TVA aferentă acestor tranzacții a fost inclusă în declarația pentru luna iunie 2013, din care considerente consideră reclamantul că situația de anulare a SRL “Freddy Fish” ca plătitor TVA, nu-i poate fi imputată.

Cere reclamantul anularea Deciziei IFS mun. Bălți nr. 1905 din 03 septembrie 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 08 aprilie 2015, a fost admisă acțiunea și s-a anulat Decizia IFS mun. Bălți nr. 1905 din 03 septembrie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de către IFS mun. Bălți și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 08 aprilie 2015.

La 29 decembrie 2015 IFS mun. Bălți a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a aprecia probele administrate și a aplicat eronat normele de drept material.

Astfel, invocă ilegalitatea deciziei contestate și susține că instanța de apel a interpretat eronat art. 102 alin.(1), (6) și (7) din Codul Fiscal care prevede că, în cazul achitării TVA la buget, subiecților impozabili, înregistrați conform art. 112, li se permite trecerea în cont a sumei TVA achitate sau care urmează a fi achitate furnizorilor plătitori ai TVA pe valorile materiale , serviciile procurate (inclusiv transmise în cadrul realizării contractului de comision) pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător. Se permite trecerea în cont a TVA la serviciile importate , procurate de către subiecții impozabili pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător, numai în cazul achitării TVA la buget pentru serviciile menționate în conformitate cu art. 115.

Astfel susține recurentul că respectiv, întreprinderea antrenată nu avea dreptul la trecerea în cont a TVA în baza facturilor fiscale menționate mai sus, deoarece, furnizorul SRL “Freddy Fish”, la momentul încheierii tranzacției și eliberării facturii

fiscale, deja era anulat ca plătitor de TVA, facturile fiscale nemaiputând constitui temei pentru trecerea în cont a TVA.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Bălți asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Bălți ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Bălți se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat